

Castiljski gospod!

Hvala, lepa serčna hvala za pesmi
 ce in pisniece; ne morem vam po
 vedati, kako neizrečeno veselje ste
 mi z njimi naredili. Vaše pes
 nisce, ktere so nam dolge večere
 v naj prijatniši spretnenile, kte
 re ste in lordaj s takim veseljem
 poslušala in brala, bodem zana.
 prej se veliko raji prebirala, ker
 sem jih iz roke njihuniga pisatelja
 splejela. Če jih večkrat slisim,
 večkrat berem, raji jih poslušam,
 raji prebiram, bolj zastopim ob
 čut, ki jih navdihuje. Bodo mi
 vedne tovaršice in spremljateljke,
 in če bodem klerikrat kaj lepiga
 pisati hotla, bodo vaše pesniece
 ktere me bodo z lepimi občutki
 navdale. Prosite me v svojih pis
 niscih, da bi se klerikrat njih pi
 satelja spomniti hotla. Pa pros.

nja je pač neposredna. Ali ni
njaki pisatelj tudi pisatelj "moji
ga doma" kleriga solikrat in ta
ko rada prepovam? Ali bi bilo mo-
goče nas vas pozabiti, če lepe pesmi-
ce, ktere ste nas naučili, prepova-
mo, ali pa visokočasteniga gosp.
Dvitarja poslušamo, ki nam kras-
ne vase pesmice bere? —

Poskusila sim, "sem rožicam" na-
pev narediti. Ali glase, ktere lepe
besede se pesmice zaslužijo, ni
zamožla nenavajena rožka za-
pisati. Si napel pač spričuje,
da dobra volja ni zadostni k do-
brinu delu. Sprejmite ga sedaj
le kakor majhno xudmijje pri-
jateljstva, in sodite ga po tem.
Sprejmite ga, prvo delo nena-
vajene Slokičije, ktera bi
vam tako rada lepo pesmi-
co poslala!

Tudi povest "outova kletev", kte-
ro vam za majhno poskusni,

co posljem, prosim, da bi jo prikazano,
gubo sodili. Saj je le poskušnica,
delo slovenke, ktera si hoče nevsro-
dljivo prikadevati, enkrat kraj
boljiga v milim svojim jeziku
pisati.

Besnice, ktere ste me nančili, mi
zmiraj bolj dopadejo, tako, da ne
morem drugai, kot vas s prošnjo
nadlegovati, mi pspiloznosti se be-
sede, ktere manjkajo, poslati.
Ker zamerite, da sim tako nad-
leina!

Nerotic, ktere ste na prvo stran
meni poslanih bukvic zapisali,
so tako prijetne, da smo vsako
versto za eno nogo pridajšali,
in jih zdaj zarapevam "tavne
noci" pojemo. —

Nepam in vosim, da bi vas se versti-
ce v zdravju, in ne več "v jadovanju
joda" našle. Saj ias neprenehljivo
svojo pot naprej šče, in porden

bodete sami misliti, bo mo seboj pri-
peljal, v kateri bodete svojo ljube do-
movino videti, svoje prijatelje pro-
zdraviti zamogli. In če se v sred
prijeli ljudi na, krasen domek
svoj "spominke, če se spominke
svojih prijatelov, prosim vas, ne
pozabite zraven

Svoje

rojakinje
Tosipine Urbančič

Na Ljubu 30. Oktobra 1850.